

θοῦν ἐδῶ νὰ κοπανᾶνε μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους συν-
δέλφους τοὺς ἄερα μέσα στὸ Ἑθνικὸ γουδι τῆς ὁδοῦ
Σταδίου.

Δὲν εἶνε κρίμα καὶ ἄδικο νὰ γνωρίζουμε τοὺς
Ἑγγλέζους Καρχαίους, καὶ νὰ μὴν ἔχουμε εἰδησι-
γὰ τοὺς δικούς μας, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ κ. Σκλη-
ρός ἔχει ὅλα τὰ προσόντα καὶ τὰ δικαιώματα νὰ
ποζάρῃ ὡς Ἀρχικαρχαίος;

ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΥΜΕ

πάλι τὸ «Τραγῶδι τοῦ Ὁδοιπόρου» τοῦ Γκαίτε,
τὸ τόσο καλὰ μεταφρασμένο ἀπὸ τὸν ποιητὴν κ.
Νιλ. Μαλκαλάκη, διότι στὸ προηγούμενο φύλλο ἐ-
δημοσιεύθηκε λαθασμένως:

Ἀπὸ πᾶν ἂν τις βουνοκορφὴ γαλήνη περιστῇ
καὶ μόλις στίς βουνοκορφὰς μὴν ἀναπνεῖ τῆς πλάτης,
μετὰ σὲ δάσος τὴν ποικίλναι σπυρίονα, καὶ σὲ
περίμενα, καὶ γρήγορα σὲ λίγο θὰ ἴσχυται.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

— Συμμεταφραστικὴ κατὰστασις τῆς ἐν Καίρῳ Ἑλλήνων.
Ὁρθόδοξου Κοινότητος. Ὁ ἐν Καίρῳ δημογένης ἱερεὺς
κ. Ν. Πίστης, ἐξεδωκεν ἐν φυλλαδίῳ μίαν συνοπτικὴν
μελέτην προωρισμένην πρὸς ἀνάγνωσιν κατὰ τὴν Γεν.
Συνέλευσιν τῆς 4.17 Μαΐου. Ὁ ἔγκριτος ἱερεὺς καὶ μέ-
λος διακεκριμένος τῆς κοινότητος, διὰ τῆς μελέτης τοῦ
αὐτοῦ ἀποδεικνύει ὅτι ἔργον κυριώτερο τῆς κοινότητος πρέ-
πει νὰ εἶνε ἡ ἰδρυτικὴ Ἑθνικὴ ἐκπαιδευτικὴ καὶ Ἑλλη-
νικὴ Νοσοκομείου, ὅσο δηλ. ἰδρυμάτων, ἡπεριετέθη, τὰ
ὁποῖα μεγάλως θὰ ἐξυπηρετήσουν τὴν Ἑθνικὴν συμφέροντα.
Κ' ἐπιλέγει: Ὁ κόσμος ἀπαιτεῖ παρὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐ-
τοῦ ἔργα καὶ πάλιν ἔργα καὶ πάντοτε ἔργα. Καὶ ἂν ἐπὶ
τῇ ἐλπίδι μόνον ἐπιτελέσας τοιοῦτον ἐπὶ ἐργασίαν,
ἐνδύοντο ὑποβιβάζει: ὅτι καὶ ἐνθαρρυντικώτερον θὰ ὑποστη-
ρίξῃ τὴν ποικιλομορφίαν τῶν ἐπαγγελιῶν.

— «Λογοδοσία τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ ἐν Αὐγῶν
Φιλικότου κατὰ τὸ ἔτος 1903». Καὶ ἡ φρεσὶν ἡ λο-
δοσία ἀποδεικνύει μετὰ τὴν ἐξέτασιν καὶ νικοκυρῶσιν δι-
αχειρίζεται ἡ περιουσία τοῦ φιλικότου αὐτοῦ ἰδρυμα-
τος, τὸ ὅποῖον καὶ ἡ Κυβέρνησις ὥφειλε νὰ ὑποστηρίξῃ
περισσότερον καὶ οἱ ὁμογενεῖς μὲ μεγαλειότητα στοργὴν νὰ
τὸ περιβάλλουν.

— Μυθιστορήματα καὶ διηγήματα. Βον τεύχος. Πε-
ριέχει τὴν ἐξομολόγησιν τοῦ Frank Harris τὴν Βά-
ριαν Ὀλέσθου τοῦ Γόρικ καὶ τὴν Λυδίαν τοῦ Ροσσῶ.
— Περιεχόμενα τοῦ ὁδοῦ τεύχους τῶν «Παναθηναίων».
Μακρυγιάννη: Μακιαβέλλος. Ποιήματα Γκαίτε καὶ Βύ-
ρωνος (μετὰφρ. Μαλκαλάκη). Πηλῆα Τρισεύγενη (ἀπό-
σπασμα) Παναγιωτίδου Πῶς ἐνδύονται αἱ ἀπὸ τῆς, Πα-
παδικιάννη: ἡ Φύσις Μάγιστος (μετὰφρ. Χ. Δα-
ρκαλῆ).

ΚΕΡΔΟΣ 310.560 ΔΡΑΧΜΩΝ

Ναί! 310,560 δραχμὰς ἔδωκε μέχρι τοῦδε τὸ γρα-
φεῖον τοῦ τραπέζιμου κ. Ἰω. Φωτίου εἰς τοὺς πελά-
τας του. Ἦτοι ἐκ τῶν ἀγοραστῶν λαχειοφύλων δημοσιῶν
ἐκ τοῦ γραφείου τοῦ ἔχουσι κερδίσει διὰφορα πρὸς ἀνερ-
χόμενα εἰς τὸν στοργικὸν ἀριθμ. 310,560 δραχμὰς.

Ὁ κ. Ἰω. Φωτίου θέλει ν' ἀναβιβάσῃ τὸ πρῶτον τοῦτο
εἰς 1,000,000 δρ. Ἐπιθυμῶν δὲ, ἵνα συμπεριλάβῃ τού-
των πᾶσαι αἱ τάξεις τῆς κοινωνίας ὁ π ο ρ ι β ῆ ε
τὴν προκαταβολὴν δι' ἐκτέτην λαχειοφύλων τῆς Ἑθνικῆς
Τραπεζῆς εἰς δραχ. 8 καὶ καλεῖ τοὺς θέλοντας ν' ἀγο-
ράσωσι τοιοῦτον νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ τυχερὸν γραφεῖον
του, ὅπου πάντως θὰ κληρωθῇ μετ' ἀμοιβῆς δημοσίᾳ
τις καὶ τὴν χαρὰ νὰ εἶνε ἡ πρώτη μὲ τὰς 10,000 χρυσᾶς
δραχμὰς τὴν 18 Ἰουνίου ἐ. ἔ., ὅτε γενήσεται ἡ κλήρωσις.
Ὡς αὐτῶς ἀσφαλίζονται καὶ λαχειοφόροι δημοσίᾳ
τῆς αὐτῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς διὰ τὴν αὐτὴν εἰς τὸ ἔρ-
σιον κλήρωσιν τῆς 18 Ἰουνίου 1903 ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς
ἐκαστῇ.

Η ΕΤΑΙΡΙΑ

ΤΩΝ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΑΤΤΙΚΗΣ

εἰδοποιεῖ ὅτι

ἀπὸ τῆς 20 τρεχ. μηνὸς Μαΐου ἐ. ἔ. ἐτάθη εἰς χρῆσιν
τὸ θερινὸν ὁρμολόγιον γραμμῆς Κηφισίας καὶ Λαυρίου
ἔχον οὕτω

Ἐξ Ἀθηνῶν διὰ Κηφισίαν 5,6,7,8,9,10, 11,10',
12,10' π. μ. 3,4,5,6,7,8,9,10 μ. μ.

Ἐκ Κηφισίας δι' Ἀθῆνας 6,10', 7,10', 8,10',
9,10', 10,15', 11,15' π. μ. 2,10', 3,10', 4,10', 5,10',
6,10', 7,10', 8,10', 9,10', 10,10', 11,10' μ. μ.

Κυριακὰ καὶ ἐν τῇς προστίθενται

Ἐξ Ἀθηνῶν διὰ Κηφισίαν 11. μ. μ. Ἐκ Κηφισίας
δι' Ἀθῆνας 12,10' μετὰ τὸ μεσονύκτιον.

Ἐξ Ἀθηνῶν διὰ Λαύριον 7,50' π. μ. καὶ 4,50'
μ. μ.

Ἐκ Λαυρίου δι' Ἀθῆνας 6,15' π. μ. καὶ 5,15' μ. μ.
Σημ. Κατὰ τετάρτην ἀφίκαται ἀναχωροῦναι γραμμῆς
Κηφισίας.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

— κ. Κορυδαλόν. Γιὰ νὰ πεισθῇτε πῶς ἔχουμε δι-
καιο δὲν ἐργάζομαι πῶς ἡ μεταφράσις τοῦ κ. Γνευτοῦ δὲν
ἔχει καμμιὰ συγγένειαν μὲ τὰς προηγουμένας μεταφρά-
σεις τοῦ Νάινε, τὰς περὶ τὸν μὴ μόνον ἀπὸ τὴν ἀπὸ
ἐν τῇ τραγῳδίᾳ, μεταφρασμένο ἀπὸ τὸν κ. Βλάχο, καὶ θὰ
ᾄδῃτε ἀμέσως τὴν διαφορά.

Μετάφρασις κ. Γνευτοῦ

... Τὴν πίνει τὸ κλῆμα καὶ πετᾷ
στὸ ποτάμι τὸ ὠρχο στεφάνι.

Καὶ τὴν δὸν στὸ κλαρὶ κελαδῆι—

Ἢ ἀγάπη τὴν ἀνοῖξιν πίνει.

Μετάφρασις κ. Βλάχου

... Κλαίει καὶ στὸ ποτάμι ρίχνει ἡ βοσκοπούλα

Τὸ λουλούδι δὲ καὶ ὅλο τὸ στεφάνι,

Καὶ ψηλὰ τὴν δὸν τῇ τραγῳδίᾳ καὶ λένει:

— Μὴν ἡ ἀγάπη τί γλυκὰ ποὺ πίνει.

Ἐστὶν ἰδίως τό: «Ὁλο τὸ στεφάνι» πῶς σὰς φέρεται;
Φαντασθῆτε νὰ πετοῦτε στὸ ποτάμι τὸ μισὸ στεφάνι καὶ
μὲ τὴν ἄλλαν μισὸ νὰ ἐστεφάνωνε τὸν κ. μεταφραστήν!

— κ. Γκένωσιν εἰς Κἄθιον Ἑλλάδα τὴν τυχερῶ-
ν. Σὰς εὐχαριστοῦμεν — κ. Γκόρικ εἰς Βοστανία. Σὰς
περὶ τὸν μὴ μὴς στελεχὸς τὴν διεύθυνσιν σας γιὰ νὰ
λαμβάνετε τὸ φύλλο τακτικῇ. Ὅσο γιὰ τὸ ἄλλο,
οὔτε νὰ τὸ τρέψετε ἔν. Ὁ ἐνθουσιάζομαι μὲ τὴν ἰδέαν
εἶνε τότε σπάνιος σήμας.

— κ. Ι. Σταμν. Θὰ δημοσιεύῃ. Εὐχαριστοῦμεν — κ.
Ἀθηναίων Π. Ζίτην. Ὅπως τὰ λείπει γιὰ τὸν κ. ἔργο τῆς
Πλατείας τοῦ Συντάγματος, ἔχετε δίκαιο. Ἀλλὰ καὶ
μετὰ, ὅπως τὰ λέμε. Ἄδικο δὲν ἔχουμε. Ἠλεκτροπολι-
τικῶς λοιπὸν! Δὲν συμφωνοῦμε μαζὶ σας γιὰ τὴν Διεθνή.
Ἄν ἐπρόκειτο περὶ ἔργων, πρῶτος ὁ «Νομὸς» θὰ ὑπε-
τάσσεται. Αὐτοῦτως ὅμως, ὅπως θὰ πεισθῇτε, πολὺ γρή-
γορα οὔτε περὶ λόγων κ' ἔν δὲν πρόκειται. Πρόκειται περὶ
κ' ἑποιοῦ ἄλλου τὸ ὅποῖον θ' ἀκούσῃ τὸν τὸ βολὴ τοῦ
Ναυτοδὸν Χόντζα, ὅταν θὰ τελεσθῇ ἡ Ἐκδοσις.

— κ. Χαμαϊλέοντα. Θυμᾶσαι! Τὴν Κυριακὴν θὰ
δημοσιεύῃ. — κ. Σ. Σ. Εὐχαριστοῦμεν. Στὸ ἄλλο φύλλο
δίχως ἄλλο. — κ. Γραβιὰ. Ἐχετε δίκαιο καὶ πολὺ καλὰ
τὰ λέτε. Θὰ δημοσιεύῃ τὴν Κυριακὴν, γιὰτὶ σήμερον δὲν
περισσεύει χρόνος.

— κ. Ν. Πρ. Τὸ παρεξηγήσατε. Δὲν ἐννοοῦμε τὸν
κ. Τιμόλ. Μωραϊτίνην ὅταν ἐγάζομαι ποιεῖς εἰς τὴν
στὴν αὐτὴν περὶ κ' ἑποιοῦ γενογραφίαν ὡς ἀντι-
προσπεύοντες τὴν φιλολογικὴν κινήσιν.

— κ. Π. Πασχ. Ἐλάττωσε τὴν βιβλίαν. Ἡ τὴν διελθῆ-
σους καὶ θὰ γράψομαι. Σὰς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλὰ
λόγια ποὺ μὲς γράφετε.

ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΕΙΟΝ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗΣ ΚΑΤΖΙΚΩΣΤΑ

Προσκόφεις μεθοδίας

Ἐκτίθενται εἰς μεθοδικὴν δημοπρασίαν πάντα
τὰ εἶδη τοῦ παντοπωλείου, λαχανοπωλείου, κρεω-
πωλείου καὶ ἀρτοποιείου τ' ἀναγκαζοῦντα εἰς τὸ
Ὀρφανοτροφεῖον Χατζηκώστα, ὡς καὶ ἡ καύσιμος
ὕλη πρὸς χρῆσιν αὐτοῦ.

Τῶν ὅρων τῆς μεθοδικῆς δύναται νὰ λάβῃ γνώ-
σιν ὁ βουλόμενος ἐν τῷ γραφεῖῳ τοῦ οἰκονόμου τοῦ
εἰρημένου Ὀρφανοτροφείου καθ' ἑκάστην ἀπὸ τῆς
9—12 π. μ. καὶ ἀπὸ τῆς 3—6 μ. μ.

Ἡ μεθοδικὴ γενήσεται ἐν τῷ συνήθει τόπῳ
τῶν δημοπρασιῶν τῇ 25 Μαΐου ἐ. ἔ. ὥρα 10 π. μ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Μαΐου 1903

Ἐκ τοῦ Ὀρφανοτροφείου Γ. καὶ Αἰκατερίνης
Χατζηκώστα).

ἄφρονες θεατρικῆς, χειροκροτήματα καὶ παρὰ τὰς ἀπ' τοῦ
Κοινῷ. Γιὰτὶ ὅσο λίγα καὶ ἂν ἦνε τὰ π ο ρ ο σ τ ῆ, ποῦ
πέρνομεν ἀπ' τοὺς θεατρίνους, πάντα παρὰ τὰς εἶνε, ποῦ
τοὺς βγάνει ἀπ' τὴν τσίπη τοῦ ὁ κοσμήτης.

Καὶ μὲν γὰρ πρῶτον-πρῶτον στὸ νοῦ ὁ κ. Ν. Λάσκας
ἐστὶν ὅτι πᾶσι θέλει νῆξῃ τὸ μονοπώλιον τῆς θε-
ατρικῆς ἐμπνεύσεως. Ἐξέει γὰρ: κάμψεις μικροῦλες
φάρτες καὶ κωμωδίες μὴ καμμιὰ ἀπ' αὐτὰς δὲν ἔχουμε τόσο
θόρυβον ὅσο τὰ «Μαλλὰ-Κουδάρια». Μὲ τὴν ἐξυπνὴν αὐτῇ
φάρτῃ ἐνέλασεν ὡς οὐδέποτε ὁ κοσμήτης ἐντὶ ἀπ' τὴν ἄλλῃ
μερὶ τὴν κοσμήτη τὸν γέλασε ὁ κ. Λάσκας, γιὰτὶ
ὅταν ἔγραφε τὰ «Μαλλὰ-Κουδάρια» εἶχεν μπροστὰ του
τὸν «Député de Bombignac» τοῦ Bisson καὶ τὸ «Γιὰ τὸ
Βασιλεῖον» τοῦ «Εὐνοκῆν», καὶ ἔπαινον ἀπ' αὐτὰ ὁλόκληρον τὴν ὑπόθεσιν, τὰ πῶς γυμνᾷ τὸ ἐπεισό-
διον, τὴν ψυχὴν τοῦ ἔργου ἂν μὴ πρὸς τὴν ἐργᾶν νὰ ἔχουμε
ψυχὴν—ἔδωκε μερὶ καλὰ μπουρὰ, ἔκανε τὰ ὀνόματα καὶ
τῆς τοποθεσίας Ἑλληνικῆς καὶ τὸ ξερούμενον ὅτετα γιὰ
δικά του.

Ὅσο νὰ θελήσῃ νὰ δικαιολογήσῃ τὸ πρᾶγμα ὁ κ.
Λάσκας καὶ οἱ φίλοι του, ὅτι βρίσκει κανεὶς ὁμοιότητες
ἐπειδὴ στὰ Ἑλληνικὰ καὶ στὰ Γαλλικὰ ἔργα ὅλες αὐτὰς
ἡ φάρτες βύτη ἔχουμε τὴν παρὰ τῆς, δὲ ὅχουμε δικήν
γιὰτὶ τὰ κείμενα θὰ φωνάζουν τὴν ἀντιγραφὴν τοῦ ἔργου.

Μὲ κωμειδύλλια καὶ φάρτες, ποῦ ἄλλες μετὰ τὴν ὁμο-
κυνε καὶ ἄλλες οὔτε μιᾶς στιγμῆς ζωῆς εἶδαν, θέλησε νὰ

βγῇ στὸ θεατρικὸν κόσμον καὶ ὁ κ. Δελιχατερίνης γιὰ νὰ
γράφῃ μὴ μέρη καὶ δρᾶμα. Καὶ ἔγραψε τὴ «Μικροῦλα»,
δρᾶμα π α ρ μ ε ν ο ἀ π ο τ ῆ ζ ω ῆ, καθὼς ἔλεγον με-
ρικὲς ρεαλιστὲς στὴς ἐρημεῖδες. Μὴ ἡ ζωὴ δὲν εἶχε νὰ
κίχῃ τίποτε στὴ «Μικροῦλα» γιὰτὶ δὲν ἦταν περὶ μὴν
ἀπ' αὐτῆς, ἀλλὰ ἀπὸ ἐν μυστικῶν τοῦ Ρισμπούργ,
τὸ «Παῖδι τοῦ Προσπεύου» μεταφρασμένο καὶ Ἑλληνικὰ
καὶ τυπωμένο στὴν Κωνσταντινουπόλιν. Ἡ ὑπόθεσις τοῦ
δρᾶματος τοῦ κ. Δελιχατερίνης βρίσκεται ὁλόκληρη στὸ δεύ-
τερον τόμο τοῦ μυθιστορήματος αὐτοῦ μὲ τὰ ἴδια πρόσωπα
τὰ ἴδια ἐπεισόδια, χωρὶς ν' ἀλλάζοντε οὔτε γραμμὴν, τὸν
ἴδιον ἱερεὺς μὲ τὴν θεωρίαν του, τὴν φυσιογνωμίαν. Μόνον τὸ
ρωλὸν ποῦ θὰ γυμνᾷ τὴν μεσάνυχτα γιὰ νὰ γίνῃ ἡ ἀνα-
γνώρισις δὲν ὑπάρχει ἐκεῖ. Ἀ! αὐτὸ τὸ γυμνᾶν τοῦ με-
σονυχτοῦ εἶνε ὁλόκληρον τοῦ κ. Δελιχατερίνης. Τὸ γέννησε
τὸ μυαλό του καὶ εἶνε ἄδικο νὰ τοῦ τὸ πάρομα.

Καὶ φέροντες κανεὶς μέσθ' ἐν δρᾶμα τῶν
δικτύων θεάτων θὰ βρῇ μπροστὰ του ἕνα κωμειδύλλιον
ποῦ ἐπὶ τῆς πολλὰς φάρτες καὶ εἶχεν ἀρκετὴ ἐπιτυχίαν
τὸν «Δὸν Κιχώτη» τοῦ κ. Στρατηγόπουλου. Φοβερὸς συγ-
γραφεὺς καὶ αὐτός. Βρῆκε μὴ μετὰφραστὴ μινῆς δια-
σκευῆς τοῦ ἀθῶντου ἔργου τοῦ Θεοδῶντος σὲ κωμωδία,
τυπωμένην στὰ 1868, τὴν πῆρε, τὴν ἀλλάξε λίγον, ἀνα-
κάταψε μερικὰ μέρη ὑπὸ τὸν «Δὸν Κιχώτη» τοῦ Σαροῦ
καὶ ἀπὸ τὴν ὁμώνυμην Γαλλικὴν κωμικὴν ὅπερ καὶ περὶ-
στέθηκε στὸ κοινὸ ὡς δεξιὸς κωμειδύλλιογράφος. Χ-

λῶλε του.

Καθὼς βλέπομεν αὐτοὶ οἱ κύριοι τὰ πείρουν μονο-
κόμματα τὰ ἔργα τους ἀπὸ τοὺς ξένους συγγραφεῖς καὶ δὲν
κάνουνται νὰ πολυσκοτίζονται πῶς νὰ συνκρολογήσῃ
τὸ ἕνα μέρος μὲ τὸ ἄλλο, καθὼς ἔκανε μὴ φορὰ ὁ κ. Πε-
ρετιδῆς στὸ δρᾶμα τοῦ «Ἡ Μαργαρίτα» ὅπου μὴ πρᾶξῃ
ἦταν περὶ μὴν ἀπὸ τὸν «Ἀμλέτον», ἡ σκηνὴ τοῦ Νε-
κροταφείου—ἄλλῃ ἀπὸ ἐν μυστικῶν τοῦ παλαιοῦ κα-
λοῦ κειμένου, τὸν «Ἀπαρχονισθέντα»—ἡ σκηνὴ ποῦ ὁ γι-
ατρὴς ἐκναρῆται στὴ ζωὴ ἕνα σκοτωμένο—καὶ ἄλλῃ δὲν
θυμᾶται: καὶ ἐγὼ ἀπὸ ποῦ.

Ἦναι τὸ ἴδιον σύστημα ἐργασίας σ' ὅλους αὐτοὺς. Παίρ-
νουν μὴ ὑπόθεσιν ἢ ἕνα ὁλόκληρον ἔργο, τὸ ἀδιασκεύαζον
εἰς τὰ κατ' ἑμᾶς, γίνονται δραματικοὶ συγγραφεῖς καὶ
ἔτσι πᾶσι λείοντες. Μὴ μὴπως εἶνε μόνον αὐτοί; Κι' ἄλλοι
ποῦ ἔχουμε περισσότερα δικαιώματα στὰ Ἑλληνικὰ γράμ-
ματα δὲν μένουν πίσω στὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς ξένης ἱ-
δέας. Παρὰ τὴν κ. Μπαμπῆς Ἀννίος, ποῦ ἔχει γρά-
φει νόστιμα καὶ ἐξυπνα πρᾶγματα, μὴ καὶ ποῦ δείχνει
ἀπὸ χίλια μίλια μακριὰ, ὅτι γενναῖα πολὺ γενναῖα ἐπιχο-
ρήγησιν τοῦ δίνει ἡ Ἑλληνικὴ φιλολογία.

ΠΡΟΚΛΗΣ Δ. ΠΑΙΟΠΟΥΛΟΣ

(ἀκολουθεῖ)